

Chambre des Représentants

SESSION 1972-1973.

7 DÉCEMBRE 1972

PROPOSITION DE LOI

allouant aux greffiers en chef des tribunaux de première instance dont le ressort compte moins de 500 000 habitants, le supplément de traitement prévu à l'article 369, 4e, du Code judiciaire.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Par la loi du 10 octobre 1967 contenant le Code judiciaire, le traitement de base des greffiers en chef des tribunaux de première instance dont le ressort compte une population de moins de 500 000 habitants a été revu et porté de 204 000 F à 220 000 F. Aux yeux du législateur, il paraissait inéquitable que leur traitement soit inférieur à celui des greffiers en chef des justices de paix de la 1e catégorie ou des tribunaux de police comprenant un personnel de sept membres au moins, qui bénéficiaient d'un traitement de 194 000 F + un supplément de 24 000 F, soit 218 000 F.

Ainsi, le greffier en chef desdits tribunaux de première instance et ses collègues assimilés des tribunaux du travail et des tribunaux de commerce obtenaient-ils 2 000 F de plus.

Depuis l'entrée en vigueur de la loi du 25 mai 1970, cette distinction, jugée équitable du reste, a été abolie à nouveau, le traitement des greffiers en chef des justices de paix et des tribunaux de police comprenant 7 membres de personnel ayant été porté de 194 000 F à 204 000 F + le supplément de traitement de 24 000 F, soit 228 000 F, c'est-à-dire 8 000 F de plus que le traitement des greffiers en chef des tribunaux de première instance dont le ressort compte moins de 500 000 habitants.

Tout le monde est d'accord pour dire que les responsabilités des greffiers en chef du tribunal de première instance sont bien plus étendues et plus lourdes. En général, ils sont à la tête d'un plus grand nombre de subalternes et assurent une fonction hiérarchiquement supérieure à celle de leurs collègues des justices de paix et des tribunaux de police. En effet, ils sont attachés à une juridiction d'appel et ont été désignés par le législateur comme greffiers en chef de tribunaux d'arrondissement.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1972-1973.

7 DECEMBER 1972

WETSVOORSTEL

tot toekenning van de wedde bijslag voorzien in artikel 369, 4e, van het Gerechtelijk Wetboek, aan de hoofdgriffiers van de Rechtbanken van eerste aanleg waarvan het rechtsgebied minder dan 500 000 inwoners telt.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Bij de wet van 10 oktober 1967 houdende het Gerechtelijk Wetboek, werd de basiswedde van de hoofdgriffiers der Rechtbanken van eerste aanleg, waarvan het rechtsgebied minder dan 500 000 inwoners telt, herzien en van 204 000 F op 220 000 F gebracht. Het kwam de wetgever niet billijk voor dat hun wedde lager lag dan deze van de hoofdgriffiers van de Vrederechten 1^e klas of Politierechtbanken waarvan het personeel minstens zeven leden telt, en die een wedde bekwaam van 194 000 F + een weddebijslag van 24 000 F, dit is samen 218 000 F.

Zo bekwam de hoofdgriffier van voormelde rechtbanken van eerste aanleg, alsmede zijn gelijkgestelde collega's van de Arbeidsrechtbanken en Rechtbanken van Koophandel 2 000 F meer.

Dit billijk geacht onderscheid werd sinds de wet van 25 mei 1970 opnieuw te niet gedaan, daar de wedde van de hoofdgriffiers van de Vrederechten en Politierechtbanken met 7 personeelsleden werd gebracht van 194 000 F op 204 000 F + de weddebijslag van 24 000 F, hetzij 228 000 F, dit is 8 000 F meer dan de wedde van de hoofdgriffiers der Rechtbanken van eerste aanleg waarvan het rechtsgebied minder dan 500 000 inwoners telt.

Iedereen is het erover eens dat de verantwoordelijkheden van de hoofdgriffiers van een Rechtbank van eerste aanleg veel uitgebreider en zwaarder zijn. Zij hebben doorgaans meer ondergeschikt personeel en zij bekleden een hiërarchisch hogere functie dan hun collega's van de Vrederechten en Politierechtbanken. Zij zijn immers verbonden aan een rechtsmacht van beroep en zijn door de wetgever aangesteld tot hoofdgriffier van de Arrondissementsrechtbank.

Les greffiers en chef des tribunaux de commerce sont également attachés à une juridiction qui connaît de l'appel des décisions en matière commerciale que le juge de paix a rendues en premier ressort (art. 577 C. J.).

La lourde responsabilité financière de ces chefs de corps et les multiples amendes auxquelles ils sont exposés ainsi que leur fonction supérieure justifient sans aucun doute la différence de traitement, telle qu'elle est fixée, en principe, par le Code judiciaire.

L'ajustement des traitements des greffiers de l'ordre judiciaire a été structuré de façon logique et hiérarchique en ce qui concerne les traitements de base des greffiers en chef des différentes juridictions et des différents grades judiciaires.

Mais l'attribution du supplément de traitement prévu de 24 000 F au seul profit des greffiers en chef des justices de paix et des tribunaux de police fausse cette structure logique.

Elle constitue une rétrogradation injuste des greffiers en chef des tribunaux de première instance, des tribunaux du travail et des tribunaux de commerce dont le ressort compte une population de moins de 500 000 habitants.

La loi du 16 juillet 1970 et l'arrêté royal du 30 septembre 1970 déterminant le cadre du personnel des tribunaux de police ont encore aggravé cette discrimination, puisque le nombre de tribunaux de police comprenant un personnel de sept membres au moins a été augmenté.

En conséquence, le supplément de traitement prévu à l'article 369, 4e, premier alinéa, doit également être alloué aux greffiers en chef des tribunaux de première instance et à leurs collègues assimilés.

Le traitement des greffiers en chef des tribunaux de première instance dont le ressort compte une population de moins de 500 000 habitants ne peut, en effet, être inférieur :

— a) au total du traitement et du supplément de traitement, alloué aux greffiers en chef des tribunaux de police comprenant un personnel de sept membres;

— b) au total du traitement et du supplément de traitement, alloué aux greffiers-chefs de service des cours d'appel dont le traitement, majoré du supplément de traitement, dépasserait, après 3 ans déjà, le traitement d'un greffier en chef de tribunal de première instance d'un montant annuel de 17 700 F et, après 6 ans, de 27 300 F par an.

De hoofdgriffiers der Rechtbanken van Koophandel zijn insgelijks verbonden aan een rechtsmacht die in hoger beroep kennis neemt van zaken van koophandel, waarover de vrederechter heeft beslist in eerste aanleg (art. 577 GW).

De zware geldelijke verantwoordelijkheid van deze korps-oversten, de menigvuldige boeten waaraan zij blootgesteld zijn en hun hogere functie verantwoorden ongetwijfeld het weddeverschil zoals dit principieel werd vastgelegd in het gerechtelijk wetboek.

De aanpassing der wedden van de griffiers der rechtelijke orde, werd logisch en hiërarchisch gestructureerd wat de basiswetten betreft van de hoofdgriffiers der verschillende rechtsmachten en rechtsgraden.

De toekenning nochtans van de voorziene weddebijslag van 24 000 F, enkel aan de hoofdgriffiers der Vrederechten of Politierechtbanken, ontzenuwt echter die logische structuur.

Het is een onrechtvaardige achteruitstelling ten overstaan van de hoofdgriffiers van de Rechtbanken van eerste aanleg, van de Arbeidsrechtbanken en van de Rechtbanken van Koophandel waarvan het rechtsgebied minder dan 500 000 inwoners telt.

De wet van 16 juli 1970 en het koninklijk besluit van 30 september 1970 tot vaststelling van de personeelsformatie van de Politierechtbanken, heeft deze discriminatie nog verzwakt, aangezien het aantal Politierechtbanken van minder dan 7 leden werd vermeerderd.

Derhalve dient de weddebijslag voorzien in artikel 369/4^e, lid 1, insgelijks toegekend te worden aan de hoofdgriffiers der Rechtbanken van eerste aanleg en aan hun gelijkgestelde collega's.

De wedde van de hoofdgriffiers der Rechtbanken van eerste aanleg waarvan het rechtsgebied minder dan 500 000 inwoners telt mag immers niet lager komen te liggen dan :

— a) de wedde met weddebijslag toegekend aan de hoofdgriffiers der Politierechtbanken van 7 leden;

— b) de wedde met weddebijslag toegekend aan de griffiershoofden van dienst in de Beroepshoven, wiens wedde + bijslag reeds na 3 jaren de wedde van een hoofdgriffier van de Rechtbank van eerste aanleg zou overtreffen met een jaarlijks bedrag van 17 700 F, en na 6 jaren met een bedrag van 27 300 F per jaar.

F. VANDAMME.

WETSVOORSTEL

Enig artikel.

Artikel 369, 4^e, lid 1, van het Gerechtelijk Wetboek wordt vervangen door de hiernavolgende tekst :

« 4^e een weddebijslag van 24 000 F aan de hoofdgriffiers van de Rechtbanken van eerste aanleg, van de Arbeidsrechtbanken en Koophandelsrechtbanken, waarvan het rechtsgebied minder dan 500 000 inwoners telt; aan de hoofdgriffiers van de Vrederechten en van de Politierechtbanken waar ten minste 7 personeelsleden met volledige trekking werkzaam zijn ».

28 oktober 1972.

F. VANDAMME,
A. BOURGEOIS.

28 octobre 1972.